

DEPRESSIVE DISORDERS IN PATIENTS WITH DUODENAL ULCER IN THE ACUTE AND REMISSION STAGES

Olena Demydas

аспірант кафедри неврології № 2 Національного університету охорони здоров'я України імені П.Л. Шупика

Abstract of the report "DEPRESSIVE DISORDERS IN PATIENTS WITH DUODENAL ULCER IN THE ACUTE AND REMISSION STAGES"

Актуальність: Психосоматичні захворювання надзвичайно поширені, особливо у високорозвинених країнах, причому у зв'язку з прогресуючою стресогенністю суспільства зберігається стійка тенденція до їх зростання. Відіграючи роль пускового механізму, психоемоційний фактор створює умови для формування стійких функціональних, метаболічних, а потім і структурних змін — виразки в гастродуоденальній ділянці, знижуючи резистентність слизового бар'єра. Наявність межових психічних розладів у пацієнтів із ВДК негативно впливає на перебіг захворювання і є однією з причин зниження працездатності. Тому терапія виключно гастроентерологічних симптомів не завжди є результативною, оскільки не усуває емоційні та вегетативні порушення, що є ланками патогенезу.

Мета: дослідження депресивних розладів у пацієнтів з виразковою хворобою дванадцятипалої кишки в стадії загострення та ремісії.

Матеріали та методи: Проведено комплексне обстеження 84 пацієнтів із ВДК у стадії загострення та 84 — повторно в стадії ремісії захворювання. Пацієнти проходили обстеження та лікування у відділенні гастроентерології та центрі ШКК КМКЛ № 12, яка є клінічною базою кафедри неврології № 2 НУОЗ України імені П.Л. Шупика. Вік обстежуваних становив 25–60 років, середній вік — $39,90 \pm 1,29$ року. Чоловіків — 61 (72,6%), жінок — 23 (27,4%). Усі обстежені поділені на дві групи за ознакою наявності загострення (1ша група) чи ремісії ВДК (2га група). Контрольну групу становили 30 практично здорових осіб без соматичної патології. Для визначення рівня депресії використовували шкалу депресії Бека. Для інтерпретації результатів оцінювали кількість виявлених балів: 0–9 — відсутність депресивних симптомів, 10–15 — легка, 16–19 — помірна, 20–29 — виражена, 30–63 — тяжка депресія.

Результати: Ознаки депресивних розладів різного ступеня вираженості за шкалою Бека виявлено у 63 (75 %) пацієнтів у стадії загострення ВДК, у 31 (36,9 %) — в ремісії ВДК та у 2 (6,6 %) пацієнтів контрольної групи. Середній рівень депресії в 1й групі становив $17,9 \pm 2,1$ бала, що відповідає помірній депресії. При цьому депресія була відсутня у 21 (25 %) пацієнта, легкий ступінь — у 40 (47,6 %), у 15 (17,8 %) — помірний, у 6 (7,14%) — виражений та у 2 (2,38 %) — тяжкий. Середній рівень депресії в 2й групі становив $10,1 \pm 1,2$ бала, що відповідає легкій депресії. При цьому депресія була відсутня у 53 (63 %) пацієнтів, легкий ступінь виявлено у 20 (23,8 %), у 10 (11,9 %) — помірний та у 1 (1,3 %) — виражений. У контрольній групі середній рівень депресії становив $6,1 \pm 0,8$ бала, що відповідає відсутності депресивних розладів. При цьому депресія відсутня у 28 (93,3 %) пацієнтів, легкий ступінь відмічено у 2 (6,7 %) пацієнтів.

Висновки: Для пацієнтів із ВДК характерними є прояви дисфункції нервової системи, зокрема депресивні розлади. У період загострення ВДК рівень депресії був достовірно вищим, ніж у період ремісії захворювання ($p < 0,05$). Визначено, що ці показники вірогідно відрізнялися від таких у групі контролю ($p < 0,05$).